

Til allersidst vil jeg sige om dagsordenerne, at vi ikke kan støtte nogen af dem. Først vil jeg tage Fremskridtspartiets. Der står ikke så forfærdelig meget i den, og på den måde er den ufarlig; men netop derfor mener jeg ikke, der er nogen grund til at støtte den, og det samme gælder for Enhedslistens.

Jan Køpke Christensen (FP):

Når vi ser på samlingen 1993-94, var der en forespørgselsdebat, forespørgsel nr. F 20. Her blev det enstemmigt vedtaget at nedbringe ventelisterne og at sikre det nødvendige, uddannede personale gennem langsigtede handlingsplaner, og regeringen lovede i 1993 at nedbringe disse ventelister. Men der er desværre sket det modsatte. Regeringen har siden da afsat ca. ½ mia. kr. til nedbringelse af ventelisterne, men intet er håndt på området, og desværre må vi erkende, at de aftaler, man har med amterne, altså ikke er noget værd.

Der har været forskellige tal fremme i de finanslovforhandlinger, der er i gang nu, om, hvad regeringen agter at gøre næste år, og så sent som i dag så vi, at der skulle afsættes ca. ½ mia. kr. til at nedbringe ventelisterne.

Fremskridtspartiet er enigt i, at vi skal have nedbragt disse her ventelister, og det tror jeg alle er enige om i dette Folketing, i hvert fald efter det, der er vedtaget tidligere. Fremskridtspartiet har ved ændringsforslag til finansloven afsat ikke bare ½ mia. kr., men 1 mia. kr. ekstra for at forbedre situationen for de vanskeligst stillede, der må gå og vente helt op til et år på f.eks. hofteoperationer, eller hvad ved jeg.

Vi har en målsætning, og det er også det, der er lagt op til fra Enhedslisten. Og hvad er så målsætningen, hvad skal der opnås i sundhedsvæsenet? Jo, efter Fremskridtspartiets opfattelse må målsætningen være, at Danmark i hvert fald er med på top 10-listen på verdensplan, når det gælder kvalitet og effektivitet. At alle patienter kan blive behandlet inden for 3 måneder må også være meget, meget vigtigt, og nu må vi én gang for alle slå i bordet og give amterne kniven, populært sagt, så vi får nedsat disse ventetider til 3 måneder. Vi må selvfølgelig også satse på, at personalet bliver blandt det bedst uddannede og mest effektive i verden, så det danske sundhedsvæsen bliver blandt de bedste i verden til forebyggende aktivitet; det er også noget, som er absolut vigtigt.

Og hvad er det så for nogle midler, vi skal bruge for at komme så vidt? Punkt 1: Indførelse

af præstationsaflønnning og dermed konkurrence mellem sygehusene; punkt 2: Udskillelse af hvert sygehus som en selvstyrende enhed; punkt 3: Fremskridtspartiet tror ikke længere på frivillige aftaler med amterne om at nedbringe ventelisterne. Amterne må fratages ansvaret for sygehusene, og sygehusenes økonomi skal lægges ind under Sundhedsministeriet, som også er en kvalitetskontrollant. Sundhedsministeren har personlig været fremme med de samme meldinger om, at amterne ikke magter det længere, og at ansvaret må tages fra amterne, og vi er fuldstændig enige i Fremskridtspartiet. Det har vi faktisk plæderet for, lige siden partiet kom frem; punkt 4: Pengene skal følge patienten/behandlingen. Dette vil medføre større incitament til at behandle flere patienter, og dermed bliver det mere effektivt; og endelig punkt 5: En behandlingsgaranti på 3 måneder både med hensyn til private og offentlige sygehuse.

Det skal være således, at når man kommer på venteliste og det offentlige ikke kan give den optimale service, som vi desværre så ofte ser i dag, skal det stå frit for borgerne at indlægge sig på et privat hospital eller en privat klinik og få de økonomiske midler med derover. I en overgangsperiode er vi også indstillet på, at det bliver muligt at vælge udenlandske hospitaler. Vi kræver som sagt, at der bliver tale om et reelt frit sygehusvalg, ikke bare at der tales så meget om det friere sygehusvalg, der er blevet mulighed for i Danmark. Det er ikke acceptabelt, vi må have et totalt frit sygehusvalg.

Vi må også intensivere uddannelsen af sundhedspersonale og herunder give mulighed for, at flere andre faggrupper kan komme ind på hospitalerne. Jeg tænker f.eks. på HK'ere, social- og sundhedshjælpere og social- og sundhedsassistenter, som skal overtage de arbejdsfunktioner, de nu kan klare, for at frigøre f.eks. sygeplejerskerne til andet arbejde. Og i en situation med mange patienter på ventelister må lægerne forske mindre og operere mere.

Fremskridtspartiet vil gerne være med til at afsætte flere økonomiske midler, hvis det er nødvendigt, og det mener vi faktisk det er i dag. Vi kan ikke bare effektivisere. Det skal også være således, at vi afsætter flere midler til sundhedssektoren. Det er noget af det vigtigste i dette samfund, at vi kan behandle vore patienter ordentligt og hurtigt.

Forebyggelse er naturligvis vigtigt – det er vi enige med Enhedslisten i – og det skal bl.a. ske gennem oplysning og atter oplysning. Under